

# SZARVASI UJSÁG.

Képes hetilap, a társadalom, közgazdaság és irodalom köréből.

## ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . . . 5 frt. - kr.  
Félévre . . . . . 2 frt. 50 kr.  
Negyedévre . . . . . 1 frt. 25 kr.

Egyes szám ára 10 kr.

## MEGJELENIK:

hetenként egyszer, vasarnap.

Az előfizetést penzük, vagy a lap szerelmi részét illető közlemények a szerkesztőhöz Szarvasra czimzenni ik.

A nyílt-térben minden garmondsor díja 25 kr.

## HIRBETESÉK

utányos aron vetetnek tel

A hirdetések az „Arpád” irodalmi és nyomdai intézetbe küldendők.

Budapesten lapunk számára hirdetések elfogadói Mudrony és György hirdetési irodaja Baratók tere 3. sz. Athenaeum I. emelet; továbbá A. V. Goldberger, szervatár 3. sz. a.

## N e m z e t i é r d e k.

Az anyagi válság Európaszerte beállott. A nemzetek hálantékán már is mély barázdákat ejtett. — Nem múltó tünemény, nem könnyű felleg tartja izgatottságban Európát. Az anyagi érdek forrongása, az önfentartás fölbomlott rendje, a munka- és kereselforrások kiapadása, az önbizalom és hit esöskéneése az: a mi ma Európában izgatottságban tartja a kedélyeket.

A kor mozdulataival szemben, mi sem maradhatunk téflenniül. Minden irányban pezseg a levekenység. A többi közt az ipar terén is élénk mozgalom indult meg.

Országos lérliaik ragadták meg a zászlót, és tekintélyök egész súlyával fáradoznak a magyar ipar megteremtése és fejlesztése érdekében.

A nemes czél elősegítése czéljából megalakult az „Országos magyar ipartársulat.” A főváros példájára országszerte alakúlnak a hasonlóvü fő- és fiok-egyletek: a melyek több rendbeli szakközklöny állat vannak összeköttetésben egymással.

A fővá. osi központi egylet pedig képezi a szívet a honnan a munka-programm szerte szivároog. A fővárosi ipartársulat sugallata folytán már halomra szaporodtak a képviselőház asztalán, az ipartörvények revisiója tárgyában, az ország minden részéről benyújtott kérvények. A lelkes ügyvezetők mindent elkövetnek, hogy a magyar iparügy nyomorúsága törvéayhozásilag rendeztessék.

Én lelkemből tisztelem eme mozgalom intézőit. Elismerem, hogy czéljuk nemes és üdvös. De bocsásanak meg, ha az utat, a melyre fölléptek s az eszközt, a melyet mozgásba hoztak, nem helyeselhetem. A fővárosban székelő ügyvezetők, nézetem szerint „gazda nélkül csinálják a számlát.” Mert míg az egyletek tanácskoznak, határoznak, s határozataikat

beadják a képviselőházhoz, addig iparosaink egymásután mennek tönkre s tömegesen vándorolnak az Ujvilágba. Az országgyűlésnek mindig akad fontosabb tárgyalni valója s a magyar ipar-ügy kérdésének eldöntése ad graecas calendas halasztatik.

Fájdalom! Kigyómarás sebünk már a gyuladási stádiumban van. Tanácskozásra nincs idő. Itt tenni kell, még pedig gyorsan. Tüzesen kell az operátióhoz fogni, míg a test hamuvá nem ég.

De az operátiót sem a képviselőház, sem az iparegyletek nem fogják sikerrel végezhetni. Elhez a nemzet akarata, szoros őszertartása szükséges.

Azonban jöjjünk előbb tisztába a baj okforrásával. Vizsgáljuk ugyanis, hogy: mi üldözi tulajdonképen Magyarországon a magyar ipart? e közönsen eti érdeket? Mi nyirbálta meg életszárnyait oly igen, hogy most saját honában mozdulni nem bír? Szakértelem hiány talán? Nem. A nemzetközi verseny-téteken nem egy kitüntetésben részesült már a magyar ipar. Szorgalom vagy kitartás-hiány?

Az sem. Külföldön működő iparosaink épen e két tekintetben tűnnek ki. Vagy talán a pénzhány? Nem. Magyarországon most épen olyan a pénzhőség, mint akár Német vagy Osztrákországban.

Mi lehet tehát, a mi a magyaripart lidérczként nyomja és fojtogatja?!

Ne pirulj édes nemzetem, ha kimondom hogy te magad vagy a hibás. Befogadtad az idegent és kilökted saját fiaidat. Midőn a magyar törvényhozás kinyitotta sorompóit a külföldi ipartermények előtt: nem gondolt arra, hogy a magyar nép 5%-at vonja el a kereset forrástól és elejti az egyik legfontosabb emeltyűt, a mellyel a magyar nemzet a kultúrnemzetek sorába emelkedhetnék.

A magyar piacokat ma kizárólag a külföldi

ipar uralja. Mig a magyar iparos és gyáros földönfutóvá lesz: a magyar fogyasztó közönség a külföldi iparterményeket fogyasztja s a magyar kereskedők a külföldi ipar és gyári telepeknek zsoldosaivá törpítik magukat.

Ha tehát valakit felelősségre lehet vonni a magyar ipar nyomoruságos állapotáért: első helyen maga a magyar fogyasztó közönség az; második sorban a kereskedők; harmadik sorban pedig a kormány. A fogyasztó nem keresi fel az iparos műhelyét, hanem megy a kereskedésbe; a kereskedő nem a magyar iparosnál dolgoztat, hanem külföldre küldi ki a magyar pénzt, a kormány pedig összedugott kezekkel nézte és nézi a magyar ipar ellen intézett merényletet.

A mulasztás el van követve, s következménye iszonyu pusztítást tesz a nemzet legszívósabb, legkifartóbb elemében, — az iparos osztályban.

A magyar kereskedésekben csak úgy hemzseg a sok bécsi, prágai, berlini, gráci stb. műhelyek készítménye.

A külföldi házak utazói sáskamódra lepik el utcáinkat. Egyik a másiknak adja az ajtókilincset, s itt van a kór feje.

Ezen az állapotban kell mielőbb s mindenáron segíteni.

Első sorban a magyar fogyasztó közönségnek kell helyrehozni mulasztását oly formán, hogy száműzze házából a külföldi terményeket és szük-

ségleteit saját testvéreinek ipar termelvényeivel fedezze.

Ha a fogyasztó közönség így járna el bevásárlásainál, a magyar ipar kérdése üdvös megoldást nyerne: mert a röglöni munkadíjazással a magyar iparos azonnal kiemeltetnék a pillanatnyi válságból és erőt is nyerne a kifartáshoz addig, a míg a magyar ipar jövője társulati uton biztosították.

A törvényhozástól pedig elvárja a nemzet, hogy az ipartörvények kor- és helyi szükség szerű módosításán kívül, a külföldi gyárak és kereskedőházak utazóit kellőleg megadóztassa.

A főtöbbségben rámulattam a magyar ipar életén rágó ló betegségre s elmondtam, hogy honnan várhatjuk az orvoslást. Most rá akarok mutatni egy oly faktorra, a mely a szent ügynek leghathatósabb szolgálatot tehetne. Értsem a nemzetnek szebb felét, — a magyar hölgyvilágot. Vagy egyesüljenek egészen új czím alatt, vagy a már létező emberbaráti egyesületeik vegyék fel programjukba, a külföldi iparezkek teljes kizárásával a hazai ipar pártolását. Vegyenek példát a francia honleányokról, a kik legdrágább ékszereiktől is megváltak s a legegyszerűbb öltözékben jártak; a míg a büszke győző által a nemzetre kiszabott óriási hadiserez ki nem lőn fizetve.

A magyar ipar nem kíván ily áldozatot a magyar hölgyvilágtól. Csupán azért esedezik, hogy szükségleteit ne külföldi, hanem belföldi iparterményekkel

## T Á R C S A

### Uton talált szerencse.

Felcsapás

Irtó Csengey Gusztáv.

Szegény candidatus ezamog a saros országuton Nem igen néz sem előre sem hátra: hátra azért nem, mert azt, a mi hátul van, már atgazolta, előre pedig azért nem, mert akar nézi, akar nem, azon is at kell gazolni, mivel hogy elől hátul nincs egy b. mint sar.

Csak ezamog hat fejet előre horgasztva: azért mondom pedig, hogy ezamog, mert isztessegesen el van faradva, kiesit messziről talált cindulin, egyenesen Jenából ün gyalog. Akik voltak Jenában, tudhatják, hogy az ut onnan Magyarorszagig setanak nem open tréla dolog.

Nagy szerencseje, hogy el van faradva: mert ha nem volna cifaradva, sebesebben haladna, a sebes leptekek pedig félfeeskendeznek reá a sarat, akkor mennyi időt kellene v sztegetnie oltozete kitisztogatására. Ezt az időt es fáradságot a csendesebb allagassal megtakarithatja. Tiszta profit.

Hat csak megy, megy, mendegél.

Ha kocsival találkozik, kiter el-le, aztan megint a ke-rekvagasba ter es ballag tovább.

Vegre egy csardához erve megáll es számot vet magával es erszenyével, tovább menjen-e még, vagy terjen ide pihenni? Most néz csak előre, de a látható jelen

falnak meg se hirt, se hamva. Pihenjünk tehát egy kisse, gondolja maga an s beter a csardába.

Odabenn az ivó szobában csak egy vendég üdögöl a kecskelabú asztal mellett. A faradt candidatus odam masodliának. Szembe ül vele, mert nem szokta kerulni az emberek tekintetet, nincs oka rá, sokat tud es szemije sines, az ilyen fiatal embernek nincs oka sem felné, sem szegyenioskodni.

A vele szemben uló már nem fiatal ember, öregnek is beillenék. Szürke uti zubbony a ruhaja, barna simluderessip aja hátra tolv, a feje bubjan agaskodik a padlás gerenda felé.

Az öreg ember szeme köze néz a fiatalnak, ez visszanezi. Farkas szemet neznek.

Most belep a koresmaros, az öreg feleje fordul.

Kész-e már az a paprikas mi?

— Mindjárt talál az anyjuk — felel a csardas.

Egy meszoly bort s egy darab kenyeret, — szol közbe az ifju.

— Mekkora? — kérdi a koresmaros fufangosan.

— Amekkorat egy potczyoban mér kend.

A koresmaros kifordult; most az öreg a fiatal felé szol csak úgy felszemmél kacintva.

— Nem esz száraz csak úgy magában?

— Majd leöntöm borral, — feleli ez csak úgy felvallól.

— Hm! — de kemény ám! — próbáltam!

fedezze Hétszázézer iparos és ezek családjának sorsát. Fogja lépteiket ki-érni, ha ekként eszelekszené. A történet pedig feljegyzí: hogy a magyar ipari a magyar hölgyvilág mentette meg a végeivészéstől, és tette virágzóvá.

## H I R E K.

— **Előfizetési felhívás** a „Szarvasi Újság” július—decemberi félévi folyamára. Tisztelettel kérjük lapunk barátait az előfizetések megújítására, nehogy az expedíció körül zavarok történjenek. Vidéki előfizetőink részére postautalványok küldettek szét. Előfizetési ár: a július—szeptemberi negyedévre 1 frt 25 kr., a július—decemberi félévre 2 frt 50 kr. — A kiadó hivatal.

— **Mielőtt** végleg távoznánk, kedves kötelességünknek tartjuk a t. ez. szülőknek irántunk tanúsított jó indulataért a legmélyebb köszönetünket nyilvánítani. Tisztelettel Bretz Berta, Bozsó Mari, okl. tanítónő.

**Csergey Gusztáv**, az ismert nevű költő s aszódi tanár, baráti látogatásból a múlt héten városunkban időzött, mely alkalomból lapunknak egy szép novellát volt szives hozni, melynek közléset mai számunkban kezdjük meg. A jeles költőt, ki ezúttal járt először városunkban, tisztelői méltó ovációkban részesíték.

— **A helybeli evang. egyház** kebelében közelébb ment vegbe az egyházi közigazgatási tisztújítás Gondnójul Tepliczky János választatott meg, ki e tisztséget a választók teljes bizalma mellett már negyedizben viseli.

**Varosunk** több utcáján az arkok rendszeres melyi-

tése égető szükségét pótolna, a mennyiben a mai elhanyagolt viszonyok közt a. eszáz a legfőbb arokban megre'ed, s ott porsod a közeg eszé' egy n' n' esék'ly ártalmára. Az illetékes közegok figyelme' felhívjuk e körülményre.

**A piac i komédia**sók, több mint egy' havi itt időzésük után, e takarodtak v' r' e' n' l' bol. Valóban érthetetlen előtűn'v, hogy hatóságunk né' idokból türte meg: ily hosszú id'ig e csapatot, mely gyarló mutatványai'va, az akrobatái ügyesség elemein túl alig terjeszkedett.

— **A szarvasi** róm. kath. elemi f'iskolában a folyó tanóvi zárvizsga alkalmával a magyar nyelvben legfőbb előmenetelt tanúsított szegényebb sorsú tanulók közt a következő jutalmak osztattak ki: Ft. Lonovics Ferencz esperes urtól 3 frt. tek. Sa'acz Ferencz szo'gabiró urtól 1 db ezüst frt. tek. Winternitz Arnold jószágigazgató urtól 2 frt. tek. ifj. Sipos Sándor urtól egy díszesen kiállított jutalomkönyv. A helybeli nőegylet mint minden évben, úgy most is egy porosz tallért küldött ugyancsak a magyar nyelv elsajátításában kitűnő haladást tett tölajkú növendeknek.

— **A szarvasi** izr iskolában a törvény világos rendelkezesei daczara minden szűnődő nélkül egész nyaron át tartatnak az e' óadások, egyként terhelve tanítót és tanítványt. Ideje lenne már, hogy e hagyományos, de törvényellenes szokásnak ereyles intézkedéssel vége szakíttassék.

— **Körözsünk** az utóbbi napokban szokatlan áradásnak indult, mi a közelebbi huzamos esőzéseknek tulajdonítható. A zugok azonban meg eddig ünnesenek veszelyeztetve. A víz egyebeket már felül apadásnak ídult.

**Elutazasom** elől tudatom a t. ez. szülőkkel, hogy intézetem továbbra is önállóan fog fenállani, s azon hír, miszerint intézetem a helybeli t'usóati iskolával egyesül, alaptalan. Kérem továbbra is a n. e. közönség bizalmát. — Szarvas, 1880. június hó 30. G s i e s a M a t h i d, intézet-tulajdonos.

— Van jó fogam hozzá.  
 — De könnyen veszed a világot, öcsém!  
 — Nagy a világ, elférek benne.  
 — De sok am a bolondja.  
 Ha sok, csak en ne legyek a nagyjából, meg az is szerencse.  
 Hahaha, elmes kölyök vagy öcsém, szeretem a filozofiadat.  
 — Örülök, nem is ingyen kaptam.  
 Az öregnek behoztak a jó szagu gozoldó paprikast, a fiatalnak meg a száraz kenyeret.  
 Az öreg ranczett a kenyerre, aztan a fiatal emberre s újra megszólta:  
 — Hat öcsém, eszel-e ebbol, ha megkínáljak?  
 Hogy ne? van kenyere' hozzá!  
 — No hat egyuk meg ezt ketten, kettonknak is elég le-z.  
 Ezzel hozza fogtak s egy szot sem szoltak, a míg tisztara meg nem ettek. A fiatal meg a talat is kitorolte utolsó falat kenyerevel.  
 — Ej öcsém, - szolalt meg most az öreg — tisztelem az etvagyadat, mondhatom, jó pajtasa a filozofiadnak.  
 — Meghiszem azt! együtt hoztam mindakettot gyalog.  
 — Ugyan honnan!  
 — Jénabol.  
 — Micsoda? te diak vagy?  
 — Csak voltam, most mar semmi sem vagyok, amig nem leszek valamive.  
 — No majd megsegit az isten.

Meg a magam emléksége.  
 Dejz öcsém azzal mai napszer nem sokra megy az ember. Nöde azért van a világon mindenféle bolond ember, hogy az okos hasznukat vegye. Hat szabad e megtudnom nevedet öcsém?  
 Szabad, nem kerül semmibe: az en nevem Palacsinta Káman.  
 Észem a nevedet, de szép!  
 Jó izu!  
 Hat aztan nem mokazol most velem?  
 Itt vannak bizonyítványaim, gyozodjek meg belőlük, ha tud olvasni?  
 Ha tudok? de meg irni is; nem teszed probara?  
 Nem vagyok rá kíváncsi.  
 De öcsém csak állj szonak, hadd irjak fel rolad egyet-mast; talán hasznit veszel, ha rad akadhatok; tudok am en egy par z'iros ekklezsiat, melyekre van egy kis befolyasom.  
 Most mintha valami az eszébe jutott volna, nagyot csapott öklével az asztalra s elkezdett torka szakadtából nevetni.  
 — Hahahaha - varj öcsém Palacsinta — hahaha — hadd adja ki mérget a nevelő kedvem — ahahaha!  
 Neki vetette hatat a falnak, végig nevette a magán hangzók egész skaláját a legmélyebb ostól a legmagasabb íg, aztan, mikor elkezült vele, megveregette az ifju vállat s monda:  
 — Mar most beszelj, atyámfia az urban.



**Egy angol női szépség.**

— **Meghívás.** Választmányi határozat alapján van szerencsém a helyi „kisdédóvo egyesület” igen tisztelt alapító, fenntartó és pártoló tagjait, valamint az érdeklődő művelt közönséget az egyesületnek f. évi július 7-én, azaz szerdán d. u. 3 órakor tartandó évi rendes, s egyszersmind alakuló közgyűlésére tiszteletteljesen meghívni. Tárty: Az egyesület választás alá eshető tisztviselőinek megválasztása, s a számvizsgáló bizottság jelentése. Miután pedig a f. évi június 24-én tartott utolsó választmányi határozó ülés az egyesület további fenntartását egyhangulag kimondta, a mit teljesen indokol a 60 alá jegyzett gyermek szám: tiszteletteljes bizalommal kerek mindenkit, kinek csak az egyesületi életre nézve beszélési joga van, a szíves megjelenésre, annyival is inkább, mivel a kellő számú tagok meg nem jelenése esetében az alapszabályok szerint az ülés érvényes határozatot nem hozhat. — Szarvas, július 4-én, 1880. H a n t h ó K a l m a n ovodai igazgató.

— **Békési levelezőnk** írja a következőket: Békésen m. hó 27-én szanandó helyzetünk ismét jelét adta egy újabb, kezzel fogható szomorú körülménynek, ugyan is a télen víz alá borított „maksár” rész, most, midőn már a gazdálkodó másodikzi fáradságos munkája után az eredményt biztosnak láthatta, ezen pár napi esőzés következtében ismét a hullamok aldozta lett. Vasárnap délután erős dobszóval hirdettek a veszélyt, de úgy látszott, az aratás előkészületeivel foglalkozó közönségre ez nem nagy hatással volt, ekkor az erősebb instrumentumot, a veszharangokat, konditak meg, azonban, sajnos, ez is minden eredmény nélküli volt. Néhány napig országgyűlési képviselőnk, Iranyi Dani I. városunkban időzött, kinek tiszteletére azon napon kozvacsorát rendeztek, azonban a számitáson kívüli esemény miatt több ígérkezők közt ő, mint az estély ünnepekre sem jelent meg. Ugyan ez estvélyen a részvevők közül néhányan vacsora alatt a zenét, mint egészen alkalmatlanul betiltottak: engedve méltánylandó óra-

joknak, nem tudjuk, hol voltak ezen minden tekintetben nemes felajdulások pár évvel ezelőtt, midőn a városban mindenfelé a gátakat őrizték és védtek, még is egyszerre, a mi nálunk történeti nevezetesség lehet, két pompás bálát virasztottunk keresztül. — Más különben a víz állás ez ideig minden veszélyes jelleggel nélkülöz, a kiöntés is kánikulára számított gyenge gátfoldozásnál történt, hol a vizet medrébe a tavasszal visszaeresztették: mind az által a kár jelentékeny.

— **Egy gyermek** háromszoros öngyilkossági kísérlete. Würzburgban múlt vasárnap egy 13 éves gyermek a Majnába ugrott, de kimentették. Nemsokara ismét beleugrott, ismét kimentették. A megatalkodott gyermek harmadszor is a vízbe vetette magát, és ismét kimentette egy rendőr.

— **A Képes Családi lapok** olvasói ismét nagyszerű meglepetésben részesültek. Mehner Vilmos, a lap kiadója, rendkívül kedvezmény gyanánt egészen ingyen oly pompás műlapokat adott lapja előfizetőinek, minőben még külföldi lapok sem részesítették olvasóikat. E két műlap két külön művésznőnek: B l a h a n é Luiza asszonynak, a nepszínház pácsirtájának, s a nem rég elhunyt P a u l a y n é asszonynak arcképe. Volt alkalmunk e képeket látni, s mondhatjuk, hogy azok kivitele valóban oly gyönyörű, hogy semmi kívánni valót nem hagy fölön. A jövő negyedévben a lap H e l v e y L a u r a ismert művésznőnk hasonló arcképét hozza mellékelül. Hy módon a „Képes Családi Lapok” olvasói szinte észrevétlenül jutnak egy paratlan szépségű, megbeesülhetten értéki album birtokába, mely minden szalon-asztalnak díszét fogja képezni. Minden elege megmagyarázza azon nagymérvű érdemelt pártolást, melyben a „Képes Családi Lapok” az olvasó közönség el részesül.

— **Magyar lovak** külföldön. A Hamburgban tartott lóversenyen lovaink ismét nagy győzelmet vívtak ki. A két évesek nagy versenyében (Criterium) Blaskovics Miklós 2 éves sárga menje, Balvány győzött. A Norddeutsche Derbyt Zichy

deig nevelősködtem, de a harmadik esztendőben egy kis calamitasom akadt, a miért elcsaptak.

— Elcsaptak? hogy-hogy?

— Egy régi nemes család sarja került a hába sogság alapján, hogy a házi kisasszonnyal együtt nyerje kikepeztetését. A fiatal leány neve Dárdaszeghy Aranka.

— Dárdaszeghy? — hahhahahaha! (Csak folytatás öcsém hat Aranka — hahhahaha — iszonytat, mulatságos!

Az öreg kaczagott, hogy a gombjai kezdtek leszakadozni mellen.

A fiatal embert kezdte kihozni sodraból az öreg magaviselete.

De már ezen ne nevéssen, mert az kedves, derek szép leány volt, valóságos tündér.

Igazan?

— Irazan! — bele is szerettem rögtön.

— Beleszerettel? Azert csaptak hat el?

— Nem azért, mert azt nem kötöttem az orrara senkinek, csak Aranka sejtette egy kicsit.

— Hat aztan mért csaptak el?

Azert, mert Aranka kisasszony meg én belém szeretett, s ő nem tudott magára olyan jól vigyazni, mint én, levelet írt nekem.

— Bravo!

— Soh'se tapsoljon — a levél hütelen kezekre volt bizva s a grófné kezebe került.

— Te öcsém, hallottam én erről valamit, csak hog azt a nevelőt nem Palacsintának hívtak.

— Mit beszéljek?

— Beszeld el az életed historiaját. Ilyen palacsinta nem minden tepsiben terem.

— Szívesen, ha épen kíváncsi rá.

— De mennyire!

— Rövid historia. Születtem én is, mint akarki fia, ez előtt huszonöt évvel.

Huszonöt év? hahahaha pompas!

— Ezen is lehet nevetni? — ezt még nem tudtam.

— Mit tudsz te? — Csak folytatásd.

Az apam kovacsmeister volt Bagocza közsegeben az alföldön, doktor is volt, csakhogy nem embert, barmot kurált, am különben neha egyre megy.

Az öreg most nem nevetett, pedig az ifju azt varta, hiaba, most nem nevetett, valami fürta a fejet.

— Nem hallgat rám?

— Dehogy nem, csak folytatásd, derek viccelő vagy, beillenel locsei kalendariumnak, csak folytatásd.

Az apam büszke volt a tudományára, de azt akarta, hogy fia még különb legyen, azért diak-iskolába küldött. Hol és miként vegeztem iskolaimat, azt e bizonyítványok elege pontosan kimutatják.

Jól van, ezt hat atugorhatod.

Mire a theologiaiba kerültem, szülőim elhaltak s én kenytelen voltam gyermekek tanításával keresni kenyeremet. Tanaraim gy elokelo hazba ajánlottak, tudniillik gróf Bukvayekhoz.

Micsoda? Bukvayekhoz?

— Ugy van. Két kis fiu nevelője lettem. Két eszten-

Béla gróf Gimiani nevű 3 évese nyerte. A Harmonia-versenyt színlapja az ő pistája.

**RÖVID HIREK.** Tóth Kálmán állapotában e napokban a legörvendetesebb javulás állott be. Nemcsak teljesen visszanyerte eszmél tét, de még emlékező-tehetsége is a régi. — Subhi basa török pénzügyminiszter bölcsészeti művel írt, melyet francia kiadásban a magyar tud. akademiának is megküldött. Lonyai Menyhért gróf levélben fejezte ki köszönetét az „Ouvrage philosophique“-ért Subhi pasának. — Az elsüllyedt Herkules-hajót már a vízszínerre emelték. — A hírlapíró egyesület igazgató választmányja esültrőlökön ülést tartott, melyen döntött a hétfői lap ügyében. A „Nenes Pester Journal“ tulajdonosa kijelentette, hogy lapját mi donesetre kiadja hétfőn is, s hogy ez ügyben már megegyezett szedőivel. A dettai kerületben, melynek képviselője a mehadiai fürdő igazgatójává kinevezett Prepeliczay volt. Wodiáner Bélát kiáltották ki képviselőjelöltnek. — Rafáel Sanzióknak Urbinóban születése 400-os évfordulója alkalmából 1883-ban emlékszobrot állítanak. — Éles-örökség híre keltett egy idő e őt roszas reményeket az Éles-család sokfelé lakó tagjainál. Az volt a hír, hogy az Amerikában meghalt Éles István igen nagy vagyont hagyott hatra magyarországi rokonaira. E remény azonban füstbe ment, mert a kutatások azt derítették ki, hogy Éles István a delamerikai Bahiában szegényen, kórházban halt meg. — A kalocsai gőzmalom múlt hó 21. éjjel legett s benne tetemes mennyiségű gabona tönkre ment. A gép- és kazánházat a tűzoltók megmentették. A malom es gabona biztosítva volt. — A b u d a p e s t i arany-, ezüst- és ékszerszerműves segédok július 4-en (vasárnap) délután az állatkerti vendéglő helyiségében, tancz, szavalat, tombolajáték és bohózatos előadással egybekötött kerli mulatságot rendeznek temetkezési egyesületük javára. — Megszökött megyei hivatalnok. A szombathelyi megyei arvapenzistár könyvelője Nagy Sándor

Nem bizony! Volt eszem, hogy ilyen bolond nevel ne lépjek a grófi házba; van nekem nemes predicatumom: Ungvary.

Ungvary? — hahahaha — hat te vagy az Ungvary? — Ohhahaha — A megpukkadas g pompas — isteni.

Elhallgatok am, ha tetszik!

Ne-nono, ne tüzeskedj! — Hat aztan téged elcsaptak — nos?

A kisasszonyt meg hazavitték.

Hazavtrók? hat minek? ha rajtad tudadtak.

— Csak aze t, mert a házból ugyan leesthattak; de nem a theologiából, a hol eminsens voltam; a leányt pedig minden aron el kellett tavolítani tolem, mert mar volt jegye e valami grófnak a fia.

— Valami gróf fia, ugy-e? — hahahaha! — Bolond historia, mondhatom hahaha!

Az öreg megint kaczagott, hogy egész teste razkódott bele.

Szereneseimre folytata az ifju a két év alatt gyujtottem egy kis penzt, ezzel kimentem Jenaba. Most hazafele tartok. Meglatogatom szuloföldem lelkészét, mar öreg, talan befogad kaplannak addig, mig valami helyem akad Eddig van a historiam.

Hat ebben a faluban, mely most az orrod előtt fekszik, ismerse-e valakit?

— Hogy a manóba ismernek? még a nevet sem tudom.

Hahaha — no nem nevetek mar — hahaha — csak még ezt a kicsit — hahaha — No most mar jól van. Meg-

néhány nap előtt 800 forint csikkasztása után megszökött. — Nagy tűz volt közelebb a velencei arzenábau s különösen a festő helyiségekben.

### Tarkarágok.

A Szt. Jakab tornya alkalmából bizonyos hibás részeket velettek a Dumas szemére.

— Ez nem történeti tény! — mondak neki.

Nem történeti! Ez me is sok; szorol szóra Micheletből írtam ki, — akar meg is mutatom.

Valóban, az egész lap a Michelet könyvből volt a Dumas es Montepin által írt darabba atveve.

Hanem a mint a darab megbukott, Dumas a színházból kijöve szól:

Meg-se hittem volna Montepinről, hogy épen ily roszszat írjon.

\* \* \*

Finom bok. Egy falusi birtokos a városból hazatérve magával hoz egy marhakereskedőt, kinek megvétele ajánlotta fel szép dísznőesordóját.

A mint belepnek a házba, a látogató a küszöbön szembe találkozik a házgazda leányával, igen szép, úde arczu, csinos természetű fiatal hölgygyel.

A kereskedő bokot akarva mondani, oda fordul az atyahoz s így szól udvarias hangon:

— Hitemre! a vasart nagyon gyorsan megköthetjük — ha dísznői ily nagyon szépek, mint leánya.

\* \* \*

A kenyés fulu művész. A hírnemes Romeaux látoga-

engeded, hogy a bizonyítványaidat egy kissé atnézzem? — Nem banod meg fiam.

— Tessek! csak soka ne tartson, mert utra akarok kelni.

Az öreg ur fogta az iralokat s bement a koresmaros szobajaba.

Az ifju candidatus nagyon sokaig vart a bizonyítványaira, vegre türe metlenkedni kezdett, küldözgett a koresmarost az öreg ur tan; de az öreg visszaizent neki, hogy ne feljen, estig eleri a legközelebbi falut s tovább mer ugy sem megy. Vegre bejött, visszaadta az iralokat s egy csomo bankot nyomott a markaba.

Nesze öcsém egy kis utravalo. Az irataid köze egy czedulat tettem, lakasom cimert. Ket hét mulva, akarmi történjek veled, filkeress, nem banod meg.

Az ifju elbueszött a különös öregtől, aztan utra kelt.

Az uton restelt kigombolkózni, de a kívancsisag egyre ösztönözte, hogy megnézze a czedulat és kivált a bankokat, mert azt erezte, hogy több darab. Egy kissé tavolabb akart jutni a csardatol, hogy senki meg ne lassa, mikor a kapott dolgokat megvizsgálja.

Mikor aztan a csarda már nem latszott, akkor elővette először is a bankó csomót. Kibontja, megnézi, hat csak elhül bele: tíz darab százas volt az, épen ezer forint.

(Folyt. köv.)

tóban volt egy szép hölgnél: egyszer csak [hírte'len felugrik, felkapja az urnó öleben piheno kis ölebet, s gyors mozdulattal kidobja az ablakon.

— Ejj uram! mit mivel on, kerde a megremült hölgy.

— E kutya hamisan ugat, felelt Romeaux, egy lelkesült zenesz mély felhaborodásával, kinek fület rendkívül sértettek a hamis hangok.

\* \* \*

Az ifju férj panaszkodott folyton a feleségere.

A menyecske apja bufelejtetőül rendesen szolgált neki — par szazással. Hanem egyszer megsokalta az öreg a folytonos „perpatvart” s azt mondta a vom urannak:

„Fiam! Ha az en leányom ilyen Xantippe marad ezen-tul is: mondja meg neki, hogy viselje jobban magát, mert különben teremtuces, soha se kapnak tolem egy gar-st se.”

S szent lett a hazi beke.

\* \* \*

Egy kicsiny színésznő, ki különben nagy libaeska volt, jó szerepet kapott. Hanem az igazgató meggondolva a dolgot, később megbanta, hogy rabizta a szerepet. Szerette volna visszavenni t le, csakhogy persze hamatabb adja ki az oroszlan körmei közül a predit, mint egy-egy kis színésznő a kapott jó szerepet.

Az igazgatót vegre a színhazi orvos s gitette ki.

„Kisasszony! — monda komolyan — ön nem játszhatja el ezt a szerepet.”

„Miért nem? — kerde a hölgy megütözve.”

„Mit gondol kerem, — valaszt az orvos — az egyik jelenet Indiában játszik, a másik meg Szibériában folyik le: a meghülés okvetien az ily legvaltozasnal.”

Mire a kisasszony letett a szereprol.

## KÉPÜNKHÖZ.

A női szépség a képzőművészetnek kiváló tárgyát képezi. A mai számunkban bemutatott szép női arc azonban nem az ideál, hanem a való országából van véve, a mennyiben az, egy a jelen század elején élt híres s épséget ábrázol. A szép nő, Miss Bradyll, számos kitünő angol festő esetje által van megörökítve. — jelen számunk metszete is egy ily kiváló festmény után készült.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos:

Sipos Soma.

Nyit-tér. \*)

Köszönetem nyilvánitom Richard Irma kisasszonynak,

\*) Az e rovatban közlöttékért nem vállal felelősséget a szerk.

ki a „Szarvasi társulati iskola” nyilvános vizsgájan engem oly feltünő szíveséggel fogadott, hogy” szöke e szavakkal rántotta el tolem: a szek a szülöknek kell! Valóban most már van fogalmam a kisasszony műveltségeről.

Szarvas, 1880. június 28.

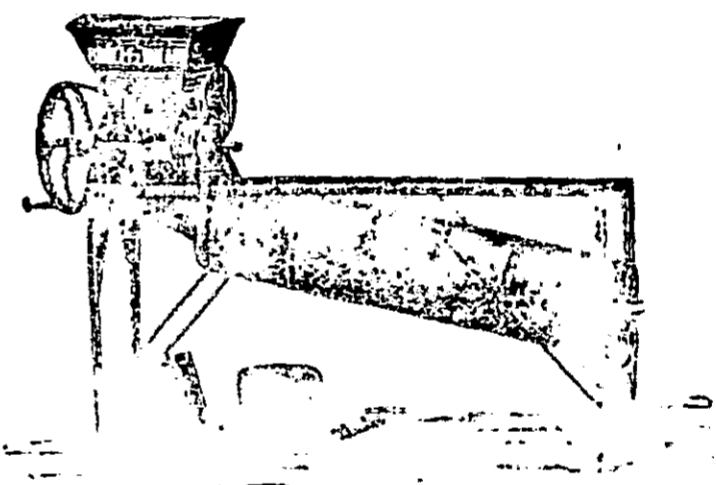
Bozso Mari,  
okl. tanító.

## Egy kereskedelmi tanonc alólirottnak vas és füszerkeres- kedésébe azonnal felvétetik.

Lavatka Agoston,  
Békésen.



Minden kiállitason az első erlem-eremmel kitüntetve.



## Brogle J. és Müller

gép-

s rosta-lemez gyára

Budapesten.

↖ a Margit-híd közelében, készít ↗

**Trieuröket** (konkoly választott) 6 külön-  
féle nagyságban.

**Trieur hengeröket** malmok szá-  
mára.

**Koptatókat,**

**Szelelő rostákat,**

**Szitákat es rostákat,** eséplő gépek  
számára.

50 27



Egy jó házból való 14 éves fiú

# TANONCZUL

azonnal felvétetetik alólírott színes kelme-  
festő átal.

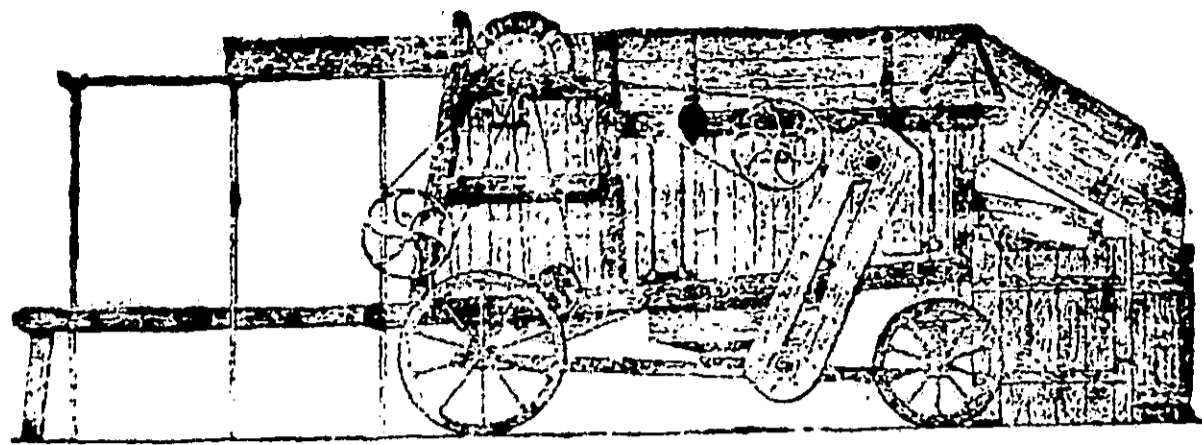
Ugyancsak alólírott ajánkozik csipke ablak függönyök  
mosására.

## Roszarovicz János,

Szarvason.

1—3

## FEHÉR MIKLÓS vezérügynök.



ajánlja **Hofherr M.** szabadalmazott járgányos tisztító szerkezettel  
CSÉLŐGÉPEIT 4 kis mokány lóerőre, mely gépek a szerzett tapasztalatok  
nyomán a legmunkaképesebb- s legtartósabbnak bizonyultak és tiszta munká-  
joknál fogva a legkönnyebb járattal párosítva legalkalmasabbak a kisbirtokosoknak.

Ajánlja továbbá: A magy. kir. államvasutak gépgyára által készített ke-  
vés tüzelő anyagot igénylő erős szerkezetű fa, kőszén és szalmafűtésre egy-  
aránt alkalmas GŐZMOZGONYOKAT és ugyanezen gyár által készített vasge-  
rendás GŐZCSÉPLŐGÉPEKET, melyek kiváltképen „szilárd kivitelűk” és nagy  
„munkaképességük” által túntették ki magukat; valamint mindennemű legje-  
lesebb bel- és külföldi gazdasági gépeit a legjutányosabban árakon.

Iroda. Raktár és Műhely Budapesten, üllői út 25 sz. „Köztelek”

Arjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve megküldetnek.

# Gabonarosták!

Van szerenésém a tisztelt helybeli és vidéki kö-  
zönséget értesíteni, miszerint a szarvasi nagygőzma-  
lomban 3 darab, különféle szerkezetű és külön ta-  
lálmányu gabona rosta eladó; kinek szüksége volna  
ilyen rostára, megtekintheti fentnevezett helyen

A megnevezett rosták gépszerrel vannak elké-  
szítve.

Bővebb tudósítás kapható

## Fischl Józsefné!

helyben.

### HIRDETÉS.

0 3

Korik János házában,  
Szarvason, főutca 10. szám alatt  
egy terjedelmesebb

# gabnarakttár helyiség

folyó évi augusztus hó 1-től

# bérbeadó.

**CLAYTON és SHUTTLEWORTH**

gazdasági gépgyárosok

RAKTÁR: BUDAPEST, VÁCOZI KÖRUTJ,  
ajánlják valamint eddig elézett világkiállításon első jutalomdíjat nyert  
**gőzmozdolóbernyűket.** (a szén- és szalma-tüzelésre berendezve,  
**gőzcséplőgépeiket.** (a tisztító (dobvél) berendezéssel, továbbá  
**6 lovas járgány-céplőgépeiket,** tisztító és zsákoló szerkezettel,  
gabonatisztító-rostákat, horonnikat, szénagyűjtőket, fűkaszálo- és gabonatarató-gépeket, egy vasu egy, mint a  
híres szabadalmazott három vasu ekéket, valamint minden más egyéb gazdasági gépeiket a legjutányosabb árakon.

Köpes arjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.